

РЕШЕНИЕ

№ 24116

гр. София, 12.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4023** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адвокат – пълномощника на зам. кмета на Столична община – направление „Транспорт и градска мобилност“, срещу Решение № 1020 от 18.03.2025 г., постановено по НАХД № 347/2025 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 19 - ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № СО-ОД-А-24-25КС-374 от 24.06.2024г., издадено от касатора, като наложеното на А. М. К., на основание чл. 154а, ал. 2 от Наредба за организация на движението на територията на СО (НОДТСО), за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от с.з., административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лв. е намалено на 100 лв.

В жалбата се твърди неправилност на въззивното решение, в частта, с която размера на наложената глоба е намален до предвидения в закона минимум. Конкретно оспорват се изводите на решаващият, че в НП липсват реални мотиви, от които да се извежда по - високата степен на обществена опасност на деянието, за да се наложи именно максимумът на санкцията. Счита, че вписаното в НП, че извършеното нарушение създава реални предпоставки за замърсяване на атмосферния въздух и градската среда, за безопасността на участниците в движението и за настъпване на ПТП е достатъчно да аргументира, налагането на глоба в максимален размер. Претендира се отмяна на решението на СРС в изменителната част и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание, касаторът - зам. кмет на СО, направление „Транспорт и градска мобилност“, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация – А. М. К., не е представляван. В депозиран отговор на касационната жалба и в писмена молба по хода на делото се поддържа становище за правилност на въззивното решение. Ангажира писмени доказателства - Заповед за прекратяване на трудов договор и Трудов договор.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съставът на СРС е проверил приложените към делото доказателства и въз основа на тях е установил, на 25.03.2024г., в [населено място], Район „Овча купел“, [жк], А. М. К. в качеството си технически ръководител на обект: „жилищна сграда с офиси, гаражи и подземен гараж на две нива в УПИ VI-759, ПИ.68134.4333.759, определен със Заповед № 24/09.11.2023 г. на управителя и собственик „Булстрой холд“ ЕООД, е допуснал извършването на строително-монтажни работи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта. В посоченото дружество К. работил на трудов договор, считано от 06.06.2017 г. до 12.12.2024 г. За проверката е съставен констативен протокол № КП-24-0012191/25.03.2024 г. и са приложени фото - снимки.

На 12.04.2024 г., въз основа на съставения протокол спрямо А. К. е съставен Акт за установяване на нарушение № 24-25КС-374, с който му е повдигнато административно обвинение за извършено нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО. Въз основа на акта е издадено оспореното пред СРС наказателно постановление, с което на основание 154а, ал. 2 от НОДТСО е наложена глоба в размер на 5 000 лв.

Съставът на въззивния съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и при спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН, Същите отговарят на императивните изисквания за съдържание, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество СРС е намерил, че нарушението е извършено и за същото законосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя. Съдът, в заключение е формирал извод, че определеният от наказващия орган размер на глобата в законоустановения максимум е прекомерно завишен при липса на изрични мотиви, поради което го е намалил от 5 000 лв. на 100 лв.

Решението в оспорената част е правилно.

Противно на твърденията в касационната жалба, наказателното постановление е издадено при неправилно приложение на чл.12 и чл.27, ал.2 от ЗАНН при определяне размера на наложената глоба.

За нарушенията по чл. 29а, визирани в т. 3, т. 6, т. 7, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 17, т. 19, т. 20, разпоредбата на чл.154а, ал.2 от НОДТСО предвижда размер на глобата от 100 до 5000 лв. Административнонаказващият орган е изложил в НП мотиви за налагане на максимален размер на глобата единствено при съобразяване на характера на охранените обществени отношения съобразно нормативни цели по безопасност на движението в градска среда, ограничаване и превенция на източниците на замърсяване и намаляване на емисиите на фини прахови частици. В НП обаче не са изложени мотиви, а и липсват доказателства по АНП, относно факта, че вследствие на нарушението е предизвикано реално замърсяване на намиращите се около

строителния обект улици, което потенциално да води до затруднение в движението на ППС и на гражданите. В НП липсват изложени обстоятелства и за индивидуалното поведение на наказаното лице, за неговите подбуди, смекчаващи и отегчаващи вината му обстоятелства, както и за имотното му състояние. Ето защо касационния състав споделя формираните от СРС изводи, че наложената с НП максимална глоба е несъответна на конкретното нарушение. В този смисъл, правилно въззивният съд е изменил НП, досежно размера на глобата, като го е ревизирал до минимално предвидения в закона такъв - 100 лв. Същият е пропорционален на конкретното нарушение и способства за постигане целите по чл.12 от ЗАНН.

По изложените съображения касационната жалба се явява неоснователна. Решението не страда от твърдените пороци, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, ответникът по касация има право на разноски, но доколкото такива не са заявени, съдът не следва да ги присъжда служебно.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, изр.1, пр.1 от АПК, Административен съд - София град, XII-ти касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1020 от 18.03.2025 г. по НАХД № 347/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.

Решението е окончателно.